

Жена треба да буде васпитана као квалификован културни радник, за организатора, руководиоца, способна да сама решава сложена политичка и привредна питања.

Што же може да доприносе у културно-просветном раду? Конторлиштимо јесмо ли све жене заинтересовали отварањем школа и да исте заиста правилно васпитавају нашу дјецу у духу новога живота. Уколико не можемо у том погледу довољно да помогнемо, помогните народну власт да кратким курсевима припреми и способи исте. Исто тако на питању сузбијања неписмености за коју смо ~~довољно~~ заинтересоване, што се види из примјера Велимља где 51 годину постоје школе, ни један мушкарац није неписмен, а дјеље трећине жене су неписмене. Тако сада им је пружена могућност да могу научити читати и писати. Помогните крећењу школа, доношењу дрва за школе. То ће се лако постигнути учешћем жене у културно-просветним одборима при народно-ослободилачким одборима. Од тог питања не можемо одвојити учешће жене у усменим и писаним новинама, у разној нашој штампи итд. Кад већ говоримо о том питању да поменемо Дописништво за ~~и~~ "Нашу жену" и "Жену данас". То су листови жене за које смо покушали да организујемо Дописништво или да сада имамо доста слебе резултате о чему треба и другарице у дискусији да се позабаве. Тако би се могло свако питање засебно разматрати.

Да би могли одговорити задацима потребно је да настојимо да жена постане квалифицирана радница. Ту потребу осјећамо сваким даном све више, јер женске радне снаге стављају се на расположење а расподјела њихива је веома слаба и жене се поново специјализирају, као куварице и дактилографкиње. Зато ћемо се обраћати нашој народној власти и помоћи им пратилном решењу тога питања. О тим питањима потребно би било да другарице дискутују.

Хтјела сам да изнесем неколико ствари са нашег терена у новоослобођеној територији среза херцег-новског, Јотора и Бара. Одржале су се успјеле манифестационе конференције жене, на којима су изабрати широки срески одбори АФЖ-а, те је тако рад на тим теренима добио још веће своје широке размјере а има и силних примјера које ће у и другарице и саме изнијети. //

Приликом покушаја пробијања њемачких снага особљио су се похвално показале жене срезова: шавничког, никшићког, подгоричког и данилов-градског. Већином омладинске и жене шавничког среза пренијеле су сву муницију која је дошла бродом у Дубровник преко шавничког среза, да би што прије стигла на фронт. Жене су се у масама одазивале, то су радиле гладне, остављајући дјецу често и без дрва. Тако су и остали срезови на пр.: општина Жражегрмска, где су жене дано-ноћно помагале војсци у преношењу муниције и снабдијевању храном. За сваку похвалу су жене општине пјешивачке које су последње парче хљеба дијелиле за војском, само да би олакшале тешку борбу. Жене среза подгоричког са одушевљењем су дочекале нашу војску, која им је донијела слободу. Као примјер једна ово можемо навести један случај из Ђешкопоља, где је једна жена- приликом сусрета са партизанима, свакога од њих грлила и љубила у петокраку. ✕

Засебно треба да посветимо пажњу нашим другаричама из војске. Са њима до сада ~~житаках~~ имале смо врло слаб контакт, кривица је и до њих а и до нас, али данас се то питање још више намеће, јер се осјећа потреба да наше добре другарице из војске, треба да узму пуног учешћа у изградњи наше земље. Једнолимност рада у војсци отежаваће им то, али ми ћемо ~~и~~ цијенити њихову вриједност и помоћи у сваком погледу. Њихова је дужност да се више фантерсују особито им се прижа могућност, где им се налази бригада. Осим тога морамо да се учимо како ћемо популарисати наше ~~жене~~ из војске, као и наше остale другариче које су р^езаслужиле. Ми видимо вриједност наше жене, њен рад и успјех, али сајем не умијејмо довољно да га цијеним.